

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

به اسم الله رحمان رحيم

الَّذِينَ أَحْسَبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ

الَّذِينَ * آيا حساب میکنند مردم که میشوند ترك چون گویند "ایمان آوردیم" و آنها

لَا يُفْتَنُونَ ۝ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ

نشوند امتحان * و البته کردیم امتحان کسان را از قبل اینها تا کند معلوم

اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَذِبِينَ ﴿٣﴾ أَمْ حَسِبَ

الله کسان صادق را و کند معلوم کاذبان را * آیا حساب میکنند

الَّذِينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْبِقُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٤﴾

کسانیکه میکنند اعمال بد که کنند سبقت بر ما. بد است آنچه میکنند حکم *

مَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ

هر که دارد آرزوی لقاء الله را بیقین اجل الله است آمدنی. و اوست

السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ٥ وَمَنْ جَاهَدَ فَإِنَّمَا يُجَاهِدُ لِنَفْسِهِ ط

السميع العليم * و هر که جهاد کرد بیقین کرد جهاد برای نفسش.

إِنَّ اللَّهَ لَغَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ ٦ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا

یقیناً الله است مستغنی از عالمیان * و کسان با ایمان و اعمال

الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ

صالح را، میکنیم کفاره از آنها گناهان شانرا و میدهیم مجازات آنها را احسن

الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ^۷ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ

آنچه همواره میکردند عمل * و وصیت کردیم انسان را که بوالدینش کند

حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ

حسناً. و اگر جهاد کنند با تو تا کنی شریک بمن آنچه نداری بر آن علم

فَلَا تَطِعُهُمَا إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَاَنْبِئِكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ^۸

مکن اطاعت آنها را. نزد من مرجع شماست بازدهم خبر بشما آنچه همواره میکردید عمل *

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِي الصَّالِحِينَ ﴿٩﴾

و کسان با ایمان و اعمال صالح را، کنیم داخل آنها را در جمله صالحین*

وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ

و از مردم بعضی میگویند ایمان آوردیم بالله، باز که اذیت شوند در راه الله میسازند

فِتْنَةً النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِّنْ رَبِّكَ

فتنه مردم را مثلیکه باشد عذاب الله . و اگر بیاید نصرتی از رب تو

لَيَقُولُنَّ إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوْ لَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ

می گویند یقیناً ما هستیم با شما. آیا نیست الله خوب عالم بر آنچه در سینه های

الْعُلَمَاءِ ۱۰ وَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ۱۱

عالمین است * و می کند معلوم الله کسان با ایمان را و می کند معلوم منافقین را *

وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا وَلنَحْمِلُ

و گوید کسان کافر بکسان ایماندار کنید متابعت سبیل ما را و میکنیم حمل

خَطَايِكُمْ وَمَا هُمْ بِحَامِلِينَ مِنْ خَطِيئَتِهِمْ مِنْ شَيْءٍ إِنَّهُمْ

خطاهای شمارا. و نباشند حمل کننده از خطاهای آنها کدام شیء. اینها اند

لَكَذِبُونَ^{۱۲} وَيَحْمِلُونَ اَثْقَالَهُمْ وَاثْقَالًا مَعَ اَثْقَالِهِمْ وَاثْقَالًا

دروغ گویان * و می کنند حمل بارهای خود را و بارهایی با بارهای خود. و

لَيُسْأَلُنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْتَرُونَ^{۱۳} وَلَقَدْ اَرْسَلْنَا نُوحًا

می شوند سؤال یوم قیامت از آنچه همواره میکردند افتراء * والبته کردیم ارسال نوح را

إِلَى قَوْمِهِ فَلَئِكَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ إِلَّا خَمْسِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ

بسوی قومش، درنگ کرد نزد آنها هزار سال الا پنجاه سال. و گرفت آنها را

الطُّوفَانَ وَهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٤﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَأَصْحَابَ السَّفِينَةِ وَ

طوفان و بودند ظالمان * دادیم نجات او را و اصحاب سفینه را و

جَعَلْنَاهَا آيَةً لِلْعَالَمِينَ ﴿١٥﴾ وَإِبْرَاهِيمَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا

ساختیم آنرا نشانه برای عالمیان * و ابراهیم چون گفت بقومش بکنید عبادت

اللَّهُ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ

الله را و بکنید تقوا. اینست خیر بشما اگر هستید دارای علم* آنچه میکنید عبادت

مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا وَتَخْلُقُونَ إِفْكًا إِنَّ الَّذِينَ تَعْبُدُونَ

بدون الله بتان اند و میکنید خلق دروغی. البته آنانکه میکنند عبادت

مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ

بدون الله نتوانند مالک سازند شمارا کدام رزق، دریابید نزد الله رزق

وَأَعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لِلَّهِ الَّذِي أَنْتُمْ عَلَيْهِ تَرْجِعُونَ ﴿١٧﴾ وَإِنْ شَكَرْتُمْ يُوَفِّقْكُمْ

وکنید عبادت او را و شکر کنید به او. نزد او می‌کنید رجعت* و اگر می‌کنید تکذیب البته

كَذَّبَ أُمَمٌ مِّنْ قَبْلِكُمْ وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٨﴾

تکذیب کردند امتهای از قبل شما. و نیست بر رسول إلا ابلاغ مبین*

أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى

آیا نکردند رویت چگونه کرد آغاز الله خلق را باز دهد عودتش. یقیناً اینست بر

اللَّهُ يَسِيرٌ ۱۹ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ

الله آسان * بگو سیر کنید در زمین بکنید نظر چگونه آغاز کرد خلق را

ثُمَّ اللَّهُ يُنْشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ ۲۰ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۲۰

باز الله دهد نشوونماء نشأت بعدی را. یقیناً الله است بر کل شیء قدير *

يُعَذِّبُ ۳۱ مَنْ يَشَاءُ وَيَرْحَمُ ۳۱ مَنْ يَشَاءُ ۳۱ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ۳۱

کند عذاب هر کرا خواهد و کند رحم بر هر که خواهد. و نزد او می کنید باز گشت *

وَمَا أَنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ

و نیستید شما معجزه کنندگان در زمین و نه در آسمان و نه شماراست

مِّنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَّلِيِّ وَلَا نَصِيرٍ^۴ وَالَّذِينَ كَفَرُوا بآيَاتِ

بدون الله کدام ولی و نه نصیری * و آنانکه کفر میکنند برآیات

اللَّهِ وَلِقَائِهِ أُولَئِكَ يَئِسُوا مِن رَّحْمَتِي وَأُولَئِكَ لَهُمُ

الله و لقاء او آنها اند مأیوس از رحمتم و آنها اند برایشان

عَذَابُ الْيَمِّ^{۲۳} فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا اقْتُلُوهُ

عذاب الیم * باز نباشد جواب قوم او الا که گویند کنید قتلش

أَوْ حَرِّقُوهُ فَأَنْجَاهُ اللَّهُ مِنَ النَّارِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ

یا حریقش کنید. داد نجات او را الله از آتش. یقیناً در اینست نشانه ها برای قوم

يُؤْمِنُونَ^{۲۴} وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ

دارای ایمان * و گفت یقیناً آنچه اتخاذ کردید بدون الله بتان اند برای دوستی

بَيْنَكُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُمُ

بین شما در حیات دنیا. باز یوم قیامة شوند منکر بعضی شما

بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُمُ بَعْضًا وَمَأْوَاكُمُ النَّارُ وَمَا

بر بعضی و کنند لعنت بعضی شما بر بعضی و مأوا شماست آتش و نباشد

لَكُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٢٥﴾ فَاَمِنْ لَهَا لُوطٌ وَقَالَ إِنِّي مُهَاجِرٌ

برای شما کدام ناصر ^{قصه} * مگر ایمان آورد به او لوط. و گفت منم مهاجر

إِلَىٰ رَبِّي ۖ إِنَّكَ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٢٦﴾ وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَ

بسوی ربم. یقیناً او هست عزیز حکیم * و هبه دادیم به او اسحاق و

يَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ وَآتَيْنَاهُ

یعقوب را و دادیم به فرزندانش نبوت و کتاب را و دادیم برایش

أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا ۖ وَإِنَّكَ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٢٧﴾

اجرشرا در دنیا. و یقیناً اوست در آخرت از جمله صالحین *

وَلُوطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا

و لوط چون گفت بقوم خود یقیناً شما آورده ئید فحاشی را. نکرده

سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ ﴿۳۸﴾ إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ

سبقت از شما بر آن کدام یکی از عالمیان * آیا شما می آئید

الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ ۗ وَتَأْتُونَ فِي نَادِيكُمُ

بمردان و میکنید قطع سبیل را و می آورید در مجالس خود

الْمُنْكَرُ فَمَا كَانَ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا ائْتِنَا

منکر را. مگر نبود جواب قوم او الا که گفتند بیار بر ما

بِعَذَابِ اللَّهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿۲۹﴾ قَالَ رَبِّ

عذابی از الله اگر هستی از صادقان * گفت یا رب

انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ ﴿۳۰﴾ وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا

بکن نصرتم بر قوم مفسد * و وقتی آمد رُسُل ما

إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَىٰ قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ

نزد ابراهیم با بشارت گفتند ما ئیم هلاک کننده اهل این قریہ.

إِنَّ أَهْلَهَا كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿۳۱﴾ قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا

یقیناً اهل آن هستند ظالمان * گفت البتہ آنجاست لوط. گفتند

نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَنْ فِيهَا لَنُنَجِّيكَ وَاهْلَكَ إِلَّا امْرَأَتَكَ

ما خود داریم علم کہ کیست آنجا. میدہیم نجات اورا و اهل اورا الا ہمسرا اورا

كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿۳۶﴾ وَلَيْسَ أَنْ جَاءَتْ رُسُلَنَا لَوْطًا سِمْءًا

هست از غباربسران^۱ * و وقتی که آمد رُسل ما نزد لوط، پریشان شد

بِهِمْ وَضَاقَ بِهِمْ ذُرْعًا وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ قَف

بسبب آنها و ضیق شد بسبب آنها از چاره و گفتند نکن خوف و نکن حزن.

إِنَّمَا مُنْجُوكَ وَاهْلِكَ إِلَّا أُمَّرَاتُكَ كَانَتْ مِنَ الْغَابِرِينَ ﴿۳۷﴾

ما میدهیم نجات و اهلترا الا همسرت را هست از غباربسران *

(۱) غبار: دود و خاکستر آتشفشان، غبار آن عذاب و لعنت.

إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَىٰ أَهْلِ هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِّنَ السَّمَاءِ

مائیم نازل کننده بر اهل این قریه عذابى از آسمان

بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿۳۴﴾ وَلَقَدْ تَرَكْنَا مِنْهَا آيَةً بَيِّنَةً لِّقَوْمٍ

چونکه بودند مردم فاسق * و یقیناً ترک کردیم از آن نشانه بین قومیکه

يُعْقِلُونَ ﴿۳۵﴾ وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا فَقَالَ يٰ قَوْمِ اعْبُدُوا

میکنند تعقل * و بسوی مدین برادر آنها شعیب را، گفت یا قوم کنید عبادت

اللَّهُ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٣٦﴾

الله را و کنید آرزو یوم آخرت را و نکنید بدکاری در زمین مفسدانه *

فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثِيَّةٍ ﴿٣٧﴾

کردند تکذیبش، کرد اخذ آنها را آن جنبش، بودند صبح در دار خود بزانو *

وَعَادًا وَثَمُودًا وَقَدْ تَبَيَّنَ لَكُمْ مِنْ مَسْكِنِهِمْ وَزَيْنَ لَهُمْ

و عاد و ثمود! و اینک مبین شد بشما از مساکن آنها. و تزئین کرد به آنها

الشَّيْطَانُ أَعْمَالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَبْصِرِينَ^{لا} ^{۳۸}

شیطان اعمال آنها را پس بازداشت آنها را از سبیل، و بودند دارای بصیرت! *

وَقَارُونَ وَفِرْعَوْنَ وَهَامَانَ^{قف} وَقَدْ جَاءَهُمْ مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ

و قارون و فرعون و هامان! و اینک آمد برایشان موسی با بینات

فَأَسْتَكْبِرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَابِقِينَ^ج ^{۳۹} فَكُلًّا أَخَذْنَا

مگر تکبر کردند در زمین و نبودند سبقت کنندگان * باز کل را کردیم اخذ

بِذُنُوبِهِمْ فَمِنْهُمْ مَنٌ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا وَمِنْهُمْ مَّنٌ

بگناهش. از آنها بر بعضی کردیم ارسال علیه باران سنگ و از آنها بعضی را

أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَّنٌ خَسَفْنَا بِهِ الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ

اخذ کرد انفجار و از آنها بعضی را خسف کردیم به زمین و از آنها

مَّنٌ أَغْرَقْنَا وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ

بعضی را غرق کردیم. و نیست الله که کند ظلم بر آنها و لکن هستند بر نفسهای خود

يُظْلِمُونَ ﴿٤٠﴾ مَثَلُ الَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَوْلِيَاءَ كَمَثَلِ

ظلم کنندگان * مثال آنانکه میکنند اتخاذ بدون الله اولیاء بمثل

الْعَنْكَبُوتِ ۚ اتَّخَذَتْ بَيْتًا وَإِنَّ أَوْهَنَ الْبُيُوتِ لَبَيْتُ

عنكبوت است. میکند اتخاذ بیتی. و یقیناً سست ترین بیت هاست بیت

الْعَنْكَبُوتِ ۚ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤١﴾ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُدْعُونَ مِنْ

عنكبوت. کاش میبودند داری علم * یقیناً الله دارد علم به آنچه میکنند دعا به

دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ ط وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤٢﴾ وَتِلْكَ الْأَمْثَالُ

جای او از اشیاء. و اوست العَزِيزُ الْحَكِيمُ * و اینست امثال

نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَالِمُونَ ﴿٤٣﴾ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ

میزنیم آنرا برای مردم. و نکند تعقل آن را إلا عالمان * خلق کرد الله سماوات را

وَالْأَرْضِ بِالْحَقِّ ط إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٤﴾

و زمین را به حق. یقیناً در اینست نشانه برای مؤمنین *